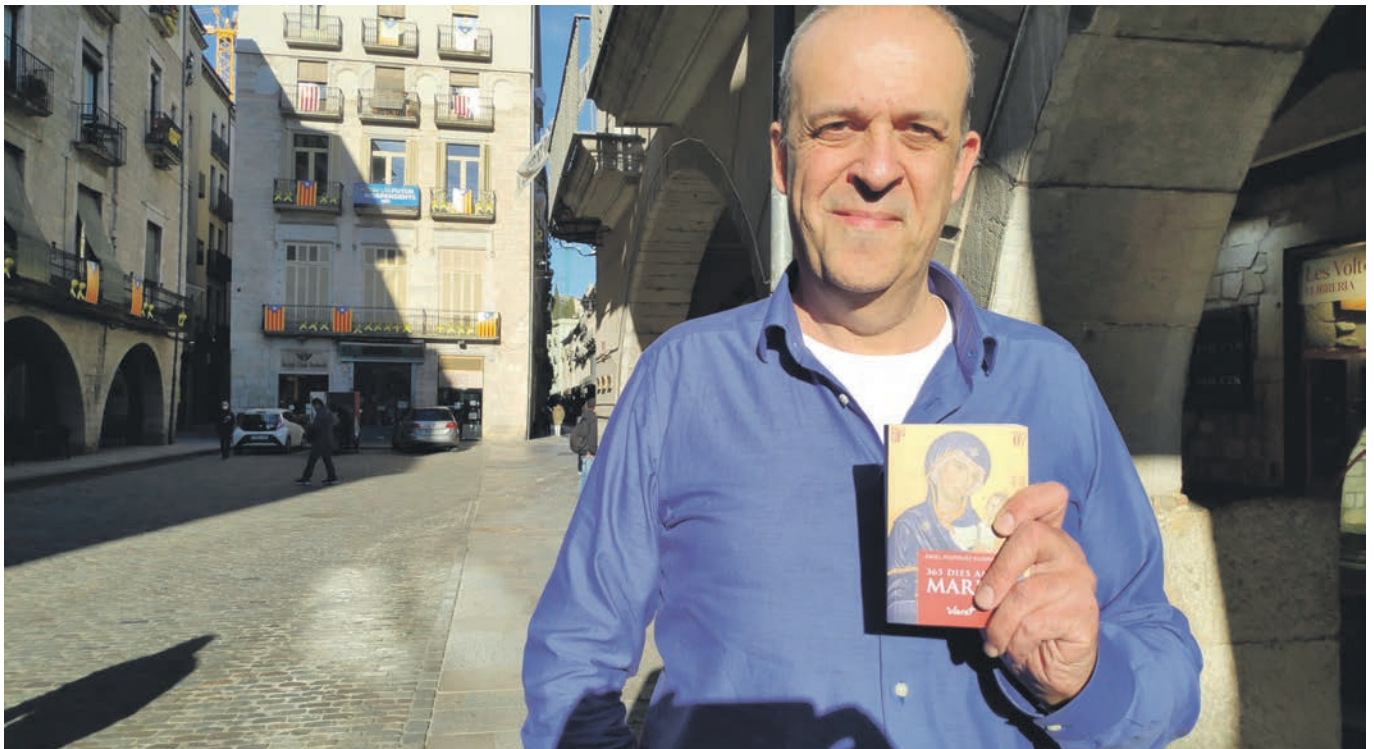

CARME MUNTÉ MARGALEF

El periodista Àngel Rodríguez presenta «365 dies amb Maria»

«Maria ha sabut integrar-se molt bé a la nostra societat»

Una advocació de la Mare de Déu que es venera a les diòcesis catalanes per a cada dia. Això és el que trobem en el nou llibre del periodista gironí Àngel Rodríguez Vilagran: *365 dies amb Maria* (Claret). Bé, en realitat n'hi ha 366 (cal tenir present l'any de traspàs).

Catalunya és una terra mariana?

Oh, i tant! He localitzat 365 advocacions, 366 si comptem el dia de l'any de traspàs, però n'hi ha moltíssimes més. Del bisbat que més n'he trobat ha estat el d'Urgell amb 59, seguit del de Girona amb 53 i del de Tarragona amb 46. He volgut també posar 15 advocacions del nord de la província de Castelló que pertanyen al bisbat de Tortosa i fer una picada d'ullet a la Catalunya Nord posant-ne 7. És terra mariana des del moment que la veus no només a les parròquies, als santuaris i a les esglésies en general, sinó també als carrers. Ella ha sabut integrar-se molt bé a la nostra societat.

Malgrat la secularització, la devoció a Maria segueix viva? Quins signes ens parlen d'aquesta devoció?

Potser pel que et deia, de saber-se integrar a la nostra societat. Pensem en els atributs que tenen les imatges de la Verge, en la manera com són representades. Tot i que és la mateixa Mare, el devot la representa diferent, tal com la veu. I fins i tot ella se sap integrar en la cultura del lloc on s'apareix. Penso ara amb la Mare de Déu de la Misericòrdia de Reus, que va amanyagar la pastoreta a la qual es va aparèixer deixant-li a la galta el dibuix d'una rosa. Ho va fer perquè els regidors de l'ajuntament se la creguessin. No en va, la rosa és l'emblema de l'escut de la ciutat de Reus. La Mare de Déu de Meritxell, per posar un altre cas, porta esclops, que era el calçat típic dels pagesos andorrans. I també cal buscar significats que ens mostren els detalls de les imatges. Per exemple, la Mare de Déu de Queralt porta una sabata i una espadenya.

Això vol dir que tant és mare de rics com de pobres. Podem veure també com amb el peu esquerre reté un senglar, una picada d'ullet als pagesos com a senyal de protecció de les collites. Són exercicis de «semiòtica mariana».

Li agradaria que es recuperés la tradició de posar a les nenes els noms de les advocacions locals?

Recordo que quan a meitat de la dècada del 1990 es va programar a TV3 la sèrie *Secrets de Família* hi va haver un repunt del nom de Farners, ja que una de les protagonistes portava aquest nom, en honor a la Mare de Déu de Farners. Jo crec que se segueixen posant noms d'advocacions marianes. Queralt està molt de moda, la meua filla se'n diu, ha, ha, ha! Però les Núries i les Montserrats continuen «donant guerra».

El llibre *365 dies amb Maria*, què ens ofereix?

He buscat que fos un llibret de tauleta de nit. Que quan t'aixequis miris quina advocació del dia hi ha. Hi ha persones que m'han dit que el llegeixen abans d'anar a dormir. Busca sobretot apropar a tothom de forma popular la Mare de Déu. Per això hi poso costums populars, llegendes i tradicions. També s'ha d'agrair que l'editorial l'hagi tret a un preu molt assequible.